

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Wagner

w sprawie z powództwa E. B.
przeciwko Staroście Powiatu [...] i Starostwu Powiatowemu w [...]
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 września 2004 r.,
kasacji strony pozwanej Starostwa Powiatowego w [...] od wyroku Sądu
Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...]m
z dnia 27 stycznia 2004 r.,

odrzuca kasację.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik Starostwa Powiatowego w [...] zaskarżyła kasacją wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 27 stycznia 2004 r., oddalający apelację strony skarżącej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w [...] z dnia 16 lipca 2003 r., zasądzającego od pozwanego Starostwa Powiatowego w [...] na rzecz powódki E. B. kwotę 12096 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2003 r. tytułem odszkodowania wobec rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów w tym trybie, a w pozostałym zakresie oddalającego powództwo. Wskazując jako podstawę kasacji naruszenie prawa materialnego, a

mianowicie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. – poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wniosła o „uchylenie zaskarżonego wyroku w [...]m w całości” oraz o „uchylenie w całości poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w [...] [...] i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za wszystkie instancje”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., kasacja powinna zawierać przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Sąd Najwyższy może bowiem odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (art. 393 § 1 k.p.c.).

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest, poza przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnieniem, elementem formalnym kasacji jako pisma procesowego. Spełnienie tego wymogu sprowadza się do wskazania w skardze, w sposób wyraźny i skonkretyzowany, istotnego zagadnienia prawnego występującego w sprawie, potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź też wykazania, że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo zachodzi nieważność postępowania. Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji stanowi tego rodzaju konstrukcyjny element skargi, którego brak powoduje, że staje się ona prawnie niedopuszczalna. Kasacja wniesiona przez pełnomocnika Starostwa Powiatowego w [...] nie spełnia wymogu określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie tylko nie ma w niej opisanie okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania, ale nawet ich przytoczenia poprzez powtórzenie zwrotów użytych w art. 393 k.p.c. Sąd Najwyższy nie ma obowiązku, ani - tym bardziej - kompetencji do podejmowania prób rekonstrukcji procesu myślowego strony skarżącej lub snucia domysłów w czym upatruje ona okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji.

Wedle art. 393⁵ k.p.c., kasacja prawnie niedopuszczalna podlega odrzuceniu. Gdy kasacja ulegała odrzuceniu, a sąd nie dokonał tej czynności, kasację odrzuca Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393⁷ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.